

BERTÓTI JOHANNA

Októberi gombák

Gombák rejtőznek sunyin az
avar alatt.
Levélnék néztek őket, ki
arra haladt.

Én is elmentem mellettük
gyanútlanul.
Ki gondolta volna, hogy ott
gomba lapul?

A nagymamám eszén viszont
túl nem járnak.
S én örülök előre a
vacsorának!

NAGYÁLMOS ILDIKÓ Ősz-eső

Eső esik, nagy a sár,
háztetőkön kalapál,
áztatja a kerteket,
házak falán lepereg.

Cseppen, csorog, folydogál,
rázendít, majd meg-megáll,
megáradó patakokban
elúszott csendben a nyár.

A bagoly

Német mese

Rónay György fordítása nyomán

Jó pár száz esztendővel ez-
előtt furcsa dolog történt egy
városkában. Éjnek idején egy-
szer egy nagyfajta bagoly – uhu-
bagolynak hívják – betévedt egy
környékbeli erdőből az egyik pol-
gárnak a csűrjébe. Ott lepte meg a virradat.

Tudni való, hogy a bagoly éjszakai madár,
nem lát jól a napvilágnál, nem is szeret nap-
pal mutatkozni, mert olyankor a többi szár-
nyas rettenetes ricsajjal űzőbe szokta venni.

Nos hát, ez a mi uhumadarunk sem merte
elhagyni a csűrt, amelyikben éjjel tanyázott.
Behúzódott egy sarokba, ott gubbasztott,
várta, hogy besötétedjék.

Reggel a szolgálégény bement a csűrbe
szalmáért. Meglátta a sarokban a nagy szür-
ke madarat. Megijedt tőle, szaladt hanyatt-
homlok a gazdájához, és jelentette neki, hogy
a csűrben egy szörnyeteg kuporog, amelyet ő
még életében sosem látott, forgatja a sze-
mét, és olyan félelmetes a formája, hogy aki a
közelébe merészkedik, bizonyára minden te-
ketória nélkül bekapja.

– Ismerlek, jómadár! – mondta a gazda. –
Egy rigót még megkergetsz, de ha döglött ka-
kas hever az utadban, hazaszaladsz a boto-
dért, és csak úgy mersz a közelébe kerülni! No,
majd én megnézem azt a szörnyeteget – tette
hozzá.

Nagy bátran lement a csűrbe, és körülné-
zett. Hanem amikor a tulajdon szemével is
megpillantotta a riasztó jószágot, nem kisebb
ijedelem fogta el, mint az imént a szolgálé-
gényt. Egyetlen hatalmas ugrással kint ter-
mett a csűrből, rohant a szomszédjához, lé-
lekszakadva esett be az ajtaján, alig bírta ki-
nyögni, mi baja.

– Egy veszedelmes vadállat ütött tanyát
nálam... Sohasem láttam még hozzá hason-
lót... Ha kitör a csűrből, az egész város ször-
nyű veszedelembé jut... Gyertek, segítetek...

KÁNYÁDI SÁNDOR

Valami készül

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:

Nézd csak a tájat,
de szépen őszül.

DEÁK KATALIN rajza

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

